

**Ба Шурои диссертатсионии 6Д.КОА-
001-и назди Донишгоҳи миллии
Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе,
хиёбони Рӯдакӣ, 17)**

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи унвонҷӯ Муродзода Муҳсин Муқим дар мавзуи “Масоили таҳқими ҳувияти миллии ҷавонон дар замони соҳибистиқлолии Тоҷикистон: ҷанбаи сиёсӣ-иҷтимоӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ пешниҳод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм. Диссертатсияи М.М. Муродзода дар мавзуи «Масоили таҳқими ҳувияти миллии ҷавонон дар замони соҳибистиқлолии Тоҷикистон: ҷанбаи сиёсӣ-иҷтимоӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ, ки аз рӯи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз «1» ноябрини соли 2021, таҳти № 311/01 ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад. Ҳамзамон таҳқиқот ба талаботи Феҳристи ихтисосҳои кормандони илм дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаҳои илмии номзади илм ва доктори илм ва бо қарори Раёсати Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз «30» ноябрини соли 2017, таҳти № 5/2 тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад.

Мубрамияти мавзуи таҳқиқот. Ба ҳама маълум аст, ки ҷавонон аз нуқтаи назари сиёсӣ ва иҷтимоӣ умумияти маҳsusи иҷтимоӣ мебошанд, ки дар оянда мудирияти кишвар ба дасти онҳо гузашта, мундаричаи

воқеияти сиёсӣ-иҷтимоии Тоҷикистонро низ онҳо муайян хоҳад кард. Яке аз қазияҳои умда ва мубрами имрӯзу фардои ҷаҳони муосир, ки мавриди омӯзиш, таҳлил ва ҷораҷӯйӣ қарор дорад, ин шомилшавии ҷавонон ба ҳизбу ҳаракатҳои экстремистиву терористӣ ба шумор меравад.

Таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки бештар ҷавонон ҳамчун қишири камтаҷрибаи ҷомеа ҳадафи ин гурӯҳҳои ифротгаро қарор мегиранд. Дар аксар вақт ҷавонон оид ба сарҷашмаҳои идеологӣ, оқибатҳои мудҳиш ва манғии ҳаракатҳои ифротӣ тасаввурот надоранд ва зери таъсири шиорҳои ба ном “олӣ”, инҷунин ҳилаю найранги ин гурӯҳҳо мемонанд.

Омили дигаре, ки боиси шомилшавии ҷавонон ба гурӯҳҳои ифротӣ мегардад, ин истифодай васеи сомонаҳои интернетӣ мебошад. Созмонҳои экстремистӣ ва терористӣ аз ин усул бо паҳн кардани сабтҳои видеой ва наворҳои таблиғотӣ ба психологияи ҷавонон таъсир расонида, тарафдорони худро зиёд намуда, ба ҷиҳод ва ҷанг даъват намуда, ваъдаҳои фардои биҳиштро талқин намуда, даҳҳо нафар одамони гумроҳро ҷавонмарг месозанд.

Масъалаи мазкур қазияи ҳалталаби рақами як дар тамоми ҷаҳон шуморида шуда, сарони тамоми кишварҳои дунёро водор сохтааст, ки пайи дарёftи ҷораҳои фаврии пешгирий ва бартараф намудани чунин ҷараёну равияҳои номатлуб андеша намоянд. Яке аз ин роҳҳо таҳқими ҳувияти миллии ҷавонон мебошад

Омӯзиши раванди ташаккул ва ҳувияти миллии ҷавони тоҷик, дарки назариявии давраи ҳозираи рушди ҷомеа, арзёбии таъсири падидаҳои глобалий, технологияи муосири иттилоотӣ ба раванди ташаккули ҳувияти ҷавонони тоҷик имрӯз барои илмҳои ҷомеашиносии ватаний, басо муҳим аст.

Имрӯз бо шарофати Истиқтоли давлатӣ ҷавонон ҳамчун неруи пешбарандай ҷомеа дар корҳои роҳбарии ҳамаи шоҳаҳои ҳокимият ва сохтору мақомоти давлатӣ, фарогирии ҷавонон ба соҳибкории хурду

миёна ва роҳандозӣ намудани лоиҳаҳои имтиёзном, интихоби оқилонаи касб ва аз худ кардани донишҳои техникуму технологияҳои мусир мунтазам ҷалб карда мешаванд. Ин омилҳо заминаҳоеанд, ки ҷавононро аз амалҳои носолиму ногувор барканор намуда, ба хизмати содикона баҳри ватани маҳбубамон равона месозанд.

Таҳқими ҳувият ва ҳудшиносии миллӣ, худогоҳии миллӣ ва ҳифзи хотираи таърихӣ ягона роҳе мебошанд, ки майли ҷавононро ба суи ҳар гуна ҳаракатҳои иртиҷоӣ пешгириӣ мекунад. Аз ин рӯ, бояд дар раванди тарбияи ватанпарастии ҷавонон ҳамаи субъектҳои сиёсати ҷавонон барои расидан ба як ҳадаф талош варзанд ва танҳо ҳамон вақт натиҷаи дилҳоҳ ба даст ҳоҳад омад.

Навғониҷои кори диссертационӣ. Диссидент дар натиҷаи таҳқиқоти худ исбот кардааст, ки ҷавонон умумияти бузурги иҷтимоӣ буда, ки дар рушди ҷомеа нақши барҷаста дорад. Ҷавонон ҳамчун объект ва барандаи манфиатҳои миллӣ-давлатӣ, яке аз омилҳои асосии таъмини рушди давлат ва ҷомеа мебошанд. Ояндаи наслҳои афзоянда бояд бо вазифаҳои ҳифз ва рушди кишвар, давомнокии рушди таърихӣ ва фарҳангии аҳолӣ ва эҳёи ватан пайванди ногусастани дошта бошанд. Ҷаҳонбинӣ, сифат ва ҳусусиятҳои маънавии ҷавонони тоҷик, ки дар оянда ба идоракуни давлат меоянд, аз сатҳи ҳувият ва ҳудшиносии миллӣ онҳо вобастагии амиқ дорад. Дар навбати худ барои дар рӯҳияи ватандӯстӣ, ки ҷавҳари ҳувияти миллиро ташкил медиҳад, сиёсати муваффаки ҷавонон нақши бориз дорад.

Сиёсати давлатии ҷавонон қисми таркибии сиёсати давлатӣ дар соҳаи рушди иҷтимоию иқтисодӣ, фарҳангӣ ва миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон буда, системаи ҷудонашавандай тадбирҳои иҷтимоию ҳуқуқӣ, фарҳангӣ, идоракунӣ, иқтисодӣ, сиёсӣ, илмӣ, иттилоотӣ мебошад. Он ҳусусияти кадрӣ дорад, ки ба фароҳам овардани шароити зарурӣ барои ҷавонон барои интихоби роҳи зиндагии худ ва иштироки онҳо дар

равандҳои демократии Тоҷикистони соҳибистиқлол равона карда шудааст.

Бо муаллиф розӣ ҳастем, ки дар давраи глобаликунонӣ таъсири шабакаҳои иҷтимоӣ Интернет ба корҳои дохилӣ ва хориҷии кишварҳои соҳибистиқлол ба маротиб афзуда, аҳолии ин кишварро, ҳусусан, ҷавононро объекти мағзшӯй (манипулятсия)-и гурӯҳҳои гуногуни таҳрибкори террористӣ мегарданд, ки ин ҳатари ҷиддӣ барои Истиқтоли давлатҳои миллӣ мегардад. Гурӯҳҳои террористӣ бо воситаи шабакаҳои иҷтимоӣ дар муҳити ҷавонони ноогоҳу бесавод идеологияи экстремизм ва радикализми динии ҳудро пахн намуда, онҳоро ба сафҳои ҳуд мекашанд. Таҳқими ҳувияти миллии ҷавонон, ки насли ояндаи идоракунандаи дилҳоҳ давлат мебошанд, барои пахншавии идеологияҳои таҳрибкор монеаи ҷиддӣ эҷод месозад. Яке аз воситаҳои навини таҳқими ҳувияти миллии ҷавонони тоҷик, ба назари моғанӣ соҳтани фазои маҷозӣ, ҳусусан сегменти тоҷикии шабакаҳои иҷтимоӣ бо иттилоот дар бораи таърихи Тоҷикистон, асарҳои илмӣ ва адабӣ, дастовардҳои илму фарҳанги тоҷик, дастовардҳои иқтисодиёти кишвари мо аст. Ҷавононро ҳарчи бештар бояд барои эҷодкорӣ ва навоварӣ, идоракунии давлат ҷалб ва ҳавасманд намуд, то ин ки онҳо ҳамчун кишри фаъоли чомеа масъулиятро барои тақдири кишвар эҳсос намоянд.

Аҳаммияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот. Аҳаммияти назариявӣ ва амалии таҳқиқоти диссертационӣ дар он мебошад, ки ҳулосаҳои таҳқиқотро метавон ҳангоми таҳияи барномаю стратегияҳо, консепсияи рушди давлатдории миллӣ, таҳқими руқиҳои ҳувияти миллӣ ва муайян намудани сиёсати давлатии ҷавонон истифода кард.

Маводи диссертасияро ҳамчунин метавон ҳангоми таълими бахшҳои гуногуни илмҳои сиёсӣ ва донишҳои дигари иҷтимоӣ, омӯзиши масъалаҳои миллӣ ва таълими курсҳои маҳсус истифода кард.

Саҳми шаҳсии унвончӯи дараҷаи илмӣ дар он зухур меёбад, ки дар раванди таҳқиқоти илмӣ ў бевосита сарчашмаҳо рисолаҳои илмӣ,

монографияҳо ва дигар маводҳои марбут ба мавзуи мазкурро омӯхта мавриди таҳлил қарор додааст. Асосҳои назариявӣ ва методологӣ ва хulosаву тавсияҳое, ки дар диссертатсия чой доранд, натиҷаи таҳқиқоти мустақилонаи унвонҷӯ мебошанд. Диссертант раванди баҳамвобастагии истиқлоли давлатӣ ва ҳувияту ҳудшиносии миллиро мавриди таҳлилу омӯзиш қарор дода, аҳаммияти онро дар тарбияи ҷавонони ватандӯст муайян намудааст. Ғояҳо ва хulosаҳои баровардаи таҳқиқот метавонанд ҳамчун заминаи методологӣ дар ҷусторҳои минбаъдаи илми дар самти таҳқими ҳувияти миллӣ дар ҷомеаи тоҷик ҳизмат намояд.

Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандай илмӣ. Аз рӯйи мавзуи диссертатсия 6 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандай Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудаанд. Ҳамзамон натиҷаҳои асосии диссертатсия дар 2 конференсияҳои ҷумҳуриявии илмию амалий ва семинарҳои илмӣ ҳангоми ҳондани маърӯзаҳои илмӣ инъикос ёфтааст. Төъдоди маводҳои нашршуда ба талаботи банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз «30» июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Дар интишорот натиҷаҳои асосӣ, хulosаҳои таҳқиқот ва тавсияҳои муаллиф инъикоси худро ёфтаанд. Автореферат ва корҳои илмие, ки дар мавзуи таҳқиқотӣ нашр гардидаанд мазмуну моҳияти диссертатсияро ба таври зарурӣ инъикос менамоянд.

Муҳаккик дар асоси баррасии фарогири масъала ба хulosаҳо ва натиҷаҳои муайян расидааст. Албатта, натиҷаҳои ҳосилшуда ва тавсияҳои пешниҳодшуда барои амалияи сиёсии Тоҷикистон мухим мебошанд.

Дар диссертатсия пайдарҳамии фикрронӣ ва хulosабарориҳои дурусти мантиқӣ ба назар мерасад. Маводҳои илмию таҳқиқотӣ ба таври зарурӣ таҳлил шудаанд. Зербобҳои диссертатсия натиҷагирӣ гардидаанд ва дар заминаи онҳо хulosаҳои умумӣ ҳосил гардидаанд.

М.М. Муродзода дар омода намудани диссертатсия аз методҳои мухталифи илмӣ истифода намуда, тавонистааст, ки масъаларо дар сатҳи зарурӣ таҳлил ва баррасӣ намояд. Дар кори диссертационӣ навгониҳои назарраси илмиро мушоҳида намудан мумкин аст, ки ба унвонҷӯ хос мебошанд. Муаллиф аз уҳдаи ҳалли масъалаҳои баррасишаванда баромадааст, ки аз маҳорати таҳлилии ӯ дарак медиҳад.

Дар баробари дастовардҳои илмию таҳлилий дар диссертатсия баъзе норасоиҳо ба назар мерасанд:

1. Муаллифи диссертатсияро зарур буд, ки ба масъалаҳои назариявию методологӣ таваҷҷуҳи зиёдтар менамуд. Дар асоси таҳлил ва ҳулосагириҳои онҳо таҳқими ҳувияти миллиро ҳамчун масъалаи муҳими ҷомеаи сиёсӣ ба таври возехтар нишон медод.

2. Таҳлил ва натиҷагириҳои раванди таҳқими ҳувияти миллӣ (худшиносии миллӣ) дар мисоли шароити соҳибистиклолии Тоҷикистон мавриди истифодаи самаранок бояд қарор дода шавад. Ҳамин ҷиҳати масъаларо диссертант ҳамаҷониба асоснок намуда, роҳу воситаҳои татбиқи онҳоро мушаххасан нишон диҳад.

3. Масъалаи таҳқими ҳувияти миллиро бо яке аз проблемаҳои мураккабтарини инкишофи ҷомеаи сиёсӣ - таъмини амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҳамbastagӣ бояд мавриди таҳқиқ қарор дод. Муаллифро зарур аст, ки ба ҳамин ҷиҳати масъала бештар таваҷҷуҳ намояд.

4. Муаллиф ба масъалаи истифодаи таҷрибаи давлатҳои рушдёфта дар самти таҳқими худшиносии миллӣ таваҷҷуҳи камтар намудааст. Аз ин рӯ, хуб мебуд, агар дар бораи истифодаи таҷрибаи давлатҳои рушдёфта дар самти мазкур барои Тоҷикистон ба таври алоҳида мавриди баррасӣ қарор медод.

Дар мачмӯъ, диссертатсияи номзадии М.М. Муродзода таҳқиқоти аз назари илмӣ асоснок ва анҷомёфта ба ҳисоб рафта, норасоиҳои зикршуда арзиши илмии онро коста намегардонад.

Ҳамин тарик, Муродзода Муҳсин Муқим дар пажӯҳиши худ аз уҳдаи вазифаҳои гузошта шуда баромада тавонистааст ва диссертатсияи ӯ таҳқиқоти ба охир расида, дорои навгонии илмӣ буда, аз аҳаммияти назариявӣ ва амалий холӣ нест. Бешубҳа, хулосаву натиҷаҳои бадастдаромада, барои рушд ва такмили илмҳои сиёсӣ ва дигар илмҳои иҷтимоӣ хизмат менамоянд.

Рисолай Муродзода Муҳсин Муқим дар мавзуи “Масоили таҳқими ҳувияти миллии ҷавонон дар замони соҳибистиколии Тоҷикистон: ҷанбаи сиёсӣ-иҷтимоӣ”, ба Низомномаи КОА-и Ҷумҳурии Тоҷикистон ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз «30» июни соли 2021, №267 ба додани дараҷаи илмии номзади илм ва доктори илм тасдиқ карда шудааст, мувоғиқ буда, муаллифи он сазовори дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 - Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ сазовор мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Доктори илмҳои фалсафа, профессор,

Вакили Маҷлиси намояндағони

Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон

Фаттоҳзода С.С.

Имзои Фаттоҳзода С.С-ро тасдиқ менамоям:

Сардори шуъбаи кадрҳо ва коргузории маҳсуси

Дастигоҳи Маҷлиси намояндағони Маҷлиси Олии

Ҷумҳурии Тоҷикистон

Сафарзода Ф.С.

2-юми сентябри соли 2024